

extensivně. Poněvadž v daném případě nebylo pojistné v předepsané lhůtě úplně zapraveno, byla úrazová pojišťovna dělnická v Praze podle zákona oprávněna čítati 4% úroky z prodlení z celého pojistného od 15. ledna 1928, pokud se týče od 15. ledna 1929 a od 15. července 1929.

O stížnosti bylo uváženo:

Na sporu jest jediné otázka, je-li úrazová pojišťovna dělnická v případě, že pojistné nebylo úplně zapláceno do jednoho měsíce ode dne splatnosti (15. ledna, pokud se týče 15. července), oprávněna požadovati úroky za celé pojistné ode dne splatnosti do dne složení zálohy a poté jen ze zbytku zálohou neuhrazeného, jak tvrdí žal. úřad, či jen z částky, která do jednoho měsíce od splatnosti zaplácena nebyla, jak hájí stěžující si firma.

V té příčině stanoví § 4 odst. 1 zákona č. 29/1909 ř. z. toto: »Za nezaplacené pojistné příspěvky (rückständige Versicherungsbeiträge), které mají býti zapraveny úrazově pojišťovně, okr. nem. pokladně nebo společenstevní nem. pokladně, je platiti úroky z prodlení, převyšuje-li nedoplatek 50 Kč. Míra těchto úroků činí 4 ze sta za rok. Osoba k placení povinná je v prodlení, nebylo-li placeno během jednoho měsíce po zákonné nebo statutární lhůtě a nebylo-li posečkáni povoleno za výslovného prominutí úroků z prodlení.« Ze slovního znění tohoto ustanovení nelze vyvozovati, že úroky z prodlení je platiti ode dne splatnosti z celého dlužného pojistného i tehdy, byla-li do měsíce zaplácena část pojistného, neboť úroky z prodlení již podle svého pojmu platí se z nezaplacených příspěvků a nelze je proto, není-li v zákoně výslovného ustanovení opačného, požadovati z oné částky, která byla zaplácena nebo zálohou složena před uplynutím dne, který je zákonem stanoven za počátek prodlení. Že úroky z prodlení je platiti jen z nezaplaceného příspěvku, plyne i z toho, že zákon sám mluví jen o nedoplatku (Rückstand), že v dalším kontextu nikde se nezmiňuje o úrocích z prodlení z celého příspěvku a nikde nestanoví to, co žal. úřad do předpisu toho vkládá, totiž že by v zákoně stanovený termín počátku prodlení byl výhodou jen pro toho, kdo do jednoho měsíce zaplatí celý pojistný příspěvek. Proti názoru žal. úřadu mluví též úvaha, že by podnikatel, který v den splatnosti má zaplácenou skorem celou částku pojistného a jen zcela nepatrnou část jeho z jakéhokoli důvodu (třeba jen z omylu) zůstal dlužen, byl na tom hůře, než podnikatel, který zaplatí celý pojistný příspěvek teprve v poslední den jednoměsíční lhůty v § 4 odst. 1 cit. zákona uvedené.

Č. 14.035.

Řízení před nss. — Řízení správní: * Odepření odkladného účinku stížnosti k nss podle § 17 zákona o ss č. 36/1876 ř. z. nelze odůvodniti pouhým poukazem na zákonnost rozhodnutí vzatého v odpor touto stížností.

(Nález z 22. prosince 1937 č. 2831/36-4.)

V ě c: Firma »Sbor« Gustav S. a syn v Prostějově proti rozh. min. obchodu z 2. dubna 1936 o odkladném účinku stížnosti k nss.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Výměrem z 23. srpna 1935 vzal okr. úřad v Kroměříži na vědomí oznámení stěžující si firmy, že přeložila svoji prodejnu oděvů v Kroměříži z Masarykova náměstí č. 128 do Staňkovy ulice č. 2. Tento výměr byl rozhodnutím zem. úřadu v Brně z 16. října 1935 na základě § 146 odst. 4 živn. řádu zrušen jako nezákonný. Odvolání proti tomu podané bylo zamítnuto rozhodnutím min. obchodu z 12. prosince 1935, na které stěžující si firma podala 4. února 1936 stížnost k nss. Žádosti stěžující si firmy, aby byl této stížnosti přiznán odkladný účinek, nebylo vyhověno nař. rozhodnutím z těchto důvodů: I přeložení prodejny, správkárny a skladu chráněných oborů živností na jiné stanoviště v téže obci podléhá řízení podle vlád. nař. č. 162/1935 Sb., neboť i takové přeložení je zřízením nové prodejny ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 cit. vlád. nař., při čemž stará prodejna se ruší, a jsou tu rovněž dány důvody, jež vedly k vydání cit. nař. V tomto případě se stalo oznámení o přeložení prodejny 7. srpna 1935, tedy po účinnosti vlád. nař. č. 162/1935 Sb. Nezavedením řízení podle tohoto vlád. nař. se dopustil okr. úřad v Kroměříži nezákonnosti, které nelze přiznati odkladací účinek.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Nař. rozhodnutím byl odepřen odkladný účinek stížnosti podané k nss na rozhodnutí min. obchodu z 12. prosince 1935 v podstatě proto, že nezákonnosti, již se dopustil okr. úřad v Kroměříži, nelze přiznati odkladný účinek. Tento důvod nemá však podle názoru stížnosti opory v § 17 zákona o ss č. 36/1876 ř. z. Nss uznal stížnost odůvoděnou.

Podle § 17 zákona o ss č. 36/1876 ř. z., který byl v účinnosti v době vydání nař. rozhodnutí, má příslušný správní úřad povolit odkladný účinek stížnosti podané k tomuto soudu, jestliže veřejný zájem nežádá okamžitý výkon jeho rozhodnutí a jestliže straně neprodiěným výkonem by vzešla neodčinitelná újma. Žal. úřad, vysloviv v nař. rozhodnutí, že nelze přiznati odkladný účinek stížnosti pro nezákonnost, již se dopustil úřad I. stolice, nemohl míti na mysli nic jiného, než že schází již první předpoklad pro povolení odkladného účinku, poněvadž by se přičilo veřejnému zájmu, aby prodejna, pro jejíž přeložení na jiné místo není zákonného podkladu, byla provozována na tomto místě novém. Tento důvod nestačí k odepření odkladného účinku, jak stížnost právem vytýká.

Paragraf 17 zákona o ss č. 36/1876 ř. z. připouští, aby stížnosti na nss byl přiznán odkladný účinek bez ohledu na to, zda rozhodnutí, jež je stížností bráno v odpor, je ve shodě se zákonem či je s ním v odporu, neboť tato otázka jest otázkou, kterou je řešiti teprve v řízení o stížnosti na rozhodnutí, jehož provedení má býti odloženo. Nelze proto odůvodňovati odepření odkladného účinku jen zákonitostí rozhodnutí vzatého v odpor a nezákonností názoru hájeného stížností, nýbrž je nutno se tázati, zda odsunutí provedení onoho rozhodnutí, ať je již zákonné či ne,

by mělo v zápětí takové faktické důsledky, které nelze připustiti ve veřejném zájmu. V tomto případě bylo by tomu tak tehdy, kdyby další provozování přeložené prodejny na základě oznámení stěžující si firmy jevilo účinky, které z veřejných ohledů vůbec nelze připustiti a které proto je nutno neprodleně odstraniti. Stížnost popírá, že tu takové okolnosti jsou, tvrdíc naopak, že veřejné ohledy žádají, aby nař. rozhodnutí nebylo ihned provedeno. Po této stránce žal. úřad však nezkoumal odůvodněnost st-lčiny žádosti, jsa mylného právního názoru, že stačí, jestliže konstatuje, že podle jeho rozhodnutí nejsou zákonné podmínky pro přeložení st-lčiny prodejny.

Z těchto důvodů musilo býti nař. rozhodnutí zrušeno podle § 7 zákona o nss č. 164/1937 Sb.

Č. 14.036.

Stavební právo. — Správní řízení: * Výrok stavebního úřadu, jímž byla podle § 19 odst. 7 praž. stav. řádu stavebníku uložena náhrada nákladů za vykoupený pozemek pro ulici, má povahu úředního rozhodnutí. K vydání tohoto výroku je příslušný magistrát.

(Nález z 23. prosince 1937 č. 3417/35-5.)

Věc: Rudolf V. S. v Praze proti rozh. zem. úřadu v Praze z 19. března 1935 o stavební záležitosti.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

Důvody: St-li bylo připisem z 9. května 1933 oznámeno, že rada hlav. města Prahy se 7. dubna 1933 usnesla podle § 19 praž. stav. řádu požadovati náhradu poměrné části tržebné ceny za dílec parcely č. kat. 388/1928 na Žižkově, vykoupený svého času ke zřízení ulice, a st-l byl požádán, aby částku připadající na dům čp. 698 na Žižkově ve výši 450 Kč 40 h zaslal městské hlavní pokladně. Tento přípis st-l vrátil s podotčením, že dům čp. 698 je v rukou jiného majitele a že obec vůbec nemá právo požadovati náhradu od vlastníka domu za zřízení ulice, která byla zřízena ještě před stavbou domu.

Přípisem z 20. ledna 1934 bylo st-li sděleno toto: »Trhovou smlouvou ze dne . . . koupila obec pražská pozemkovou parcelu . . . ke zřízení ulice za cenu . . . Podle ustanovení § 19 posl. odst. praž. stav. řádu má obec právo požadovati náhradu zakoupením vzešlých výloh od těch, kdo při ulici stavěli, a to v poměru k zastavěné délce ulice. Podle tohoto ustanovení jste povinen nahraditi obci částku 1.934 Kč 75 h, poněvadž při zmíněné ulici jste postavil dům čp. 698 na Žižkově o délce fronty 12 m. Vybízím Vás na základě usnesení rady hlav. města Prahy ze 7. dubna 1933, abyste tuto částku připojenou složenkou zaslal hlavní městské pokladně nejdéle do 14 dnů. Podotýkám, že nynější vlastník